

videre at levere et Reserveskib, saaledes at der i Sommermaanederne fra Maj til September af hvert af de to nye Skibe vilde blive besørget een Tur daglig i begge Retninger, hvorhos der var aabnet Staten Adgang til Andel i en eventuelt opsejlet forøget Driftsindtægt. Hvorledes man nu end ser paa Forholdet, saa forekommer det mig, at det heraf fremgaar, at Staten for en væsentlig mindre Udgift end den, der nu vil medgaa, vilde kunne have faaet Ruten besørget med tidssvarende Skibe og endvidere — hvad jeg ganske særligt fæster mig ved — vilde have faaet frigjort de to Færger, for hvilke der, som jeg sagde før, sikkert er god Brug andetsteds.

Hvorvidt der af de Betragtninger, der saaledes kan afledes af de Oplysninger, der i Finanslovsforslaget er indeholdte med Hensyn til Udgiften vedrørende Statens Overtagelse af denne Drift, kan tilvejrbringes et Grundlag for en bedre og for Staten mere økonomisk Ordning vedrørende denne Rute, det anser jeg for tvivlsomt. Alene Kulprisernes Stigning gør det jodlidet sandsynligt, at Det forenede Dampskibsselskab skulde være villigt til nu at overtage Ruten paa de i Fjor tilbudte Vilkaar. Men det forekommer mig, at de Betragtninger og de Erfaringer, der kan udledes af de her foreliggende Oplysninger, indeholder den nyttige Belæring som vedgiven Lejlighed kunde og burde drages til Nytte, at Statsdrift paa et Omraade som det her foreliggende ingenlunde altid er billigere, men at den snarere maa siges næsten altid at være dyrere og efter min Opfattelse for dyr.

Tvede: I Tilslutning til de Henvendelser, jeg under Finanslovens Behandling i Fjor tillod mig at rette til Medlemmer af det høje Ministerium, vil jeg igen i Dag tillade mig at fremdrage to af de Punkter, jeg talte om i Fjor, samt endvidere gøre nogle Bemærkninger angaaende de Forbud, som det høje Ministerium har fundet sig foranlediget til under den foreliggende Situation at udstede. Min Henvendelse i Fjor til den højtærede Finansminister gjaldt jo Affattelsen af Skatteskemaerne. Jeg ankede over, at der ikke fandtes nogen Rubrik, hvor der var angivet Plads til, at Skattebeløbet, som vedkommende Skatteyder har svaret, kunde anføres, saaledes at Skattemyndighederne kunde se, hvor stort Beløbet var, som skulde fradrages i vedkommendes Indtægter. Den højtærede Finansminister lovede, at det skulde blive

taget under Overvejelse, og jeg maa jo ogsaa erkende, at der er kommet en ny Façon paa Skatteskemaerne; men jeg maa rigtignok beklage, at det, jeg ønskede rettet, ikke er blevet rettet i Skemaet, idet der meget omhyggeligt findes specificeret, hvorledes vedkommende Skatteyder skal anføre sin Skatteindtægt, men der findes ikke paa selve Skatteskemaet et eneste Ord om, at han maa fradrage sin Skat, ej heller en Rubrik, hvori det Beløb, Skatten udgør, kan anføres. I Vejledningen, det Vedhæng, der kan rives af, staar der under Nr. 4, at vedkommende Skatteyder har Lov til at fradrage sin Skat, og det henstilles til ham at gøre det under Hovedindtægten. Men paa selve Skatteskemaet, det, der skal indleveres, findes ikke i den Rubrik, hvor man kunde tænke sig at anføre sin Hovedindtægt, nogen Plads, hvor man kan fradrage Skatten. Fradraget skal altsaa ske udenfor Skatteblanketten, saaledes at vedkommende Skattemyndigheder ikke kan se, hvor stort et Skattebeløb vedkommende Skatteyder har fradraget. Jeg mener, at det er en Fejl baade overfor Skatteyderne og overfor Staten, at der ikke, som Tilfældet var, da vi fik Formue- og Indkomstskat til Staten, findes en Rubrik, hvori Skatten kan anføres. Jeg tillader mig paa ny at henstille, at det tages under Overvejelse, om det ikke vilde være i alles velforstaaede Interesse, om Skemaet i saa Henseende blev gjort ligt med det, der f. Eks. fandtes i 1904.

Den anden Henvendelse, jeg tillod mig at rette i Fjor, var til Ministeren for offentlige Arbejder, der indrømmede det berettigede i min Kritik af de toakslede 3die Klasses Vogne, som er anskaffede i Henhold til Bevillinger paa Finansloven og Bevillinger, om hvilke det blev sagt, at disse Vogne anskaffedes til den lokale Trafik paa København. Der er atter i Aar under § 2 A. under Statsbanernes Budget begæret 40 Stykker toakslede 3die Klasses Vogne til 16,500 Kr. Stykket. Jeg ved ikke, om det er lykkedes den højtærede Minister at faa de Forhold, jeg paaklagede, bragt ud af Verden, men efter hvad jeg personlig har erfaret, og efter hvad Folk siger, er Vognene endnu lige saa uheldige, som de var, og det menes, at der egentlig ikke er gjort noget. Ej heller er der taget Hensyn til, hvad Bevillingen sagde, at Vognene skulde bruges paa den lokale Trafik paa København; de bruges fremdeles til Eksempel over hele Kystbanen endda i Aften- og Nat-tog, der kommer til Endestationerne Kl. 1 Nat. Hvis ærede Medlemmer kender disse Vogne,